

Vlaams
Parlement

vergadering **C63**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 10 december 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de conferentie en boekvoorstelling van Laurent Louis in Kuumba – 520 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de maatregel van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om de gemeenten uit de Vlaamse Rand voortaan te laten betalen voor interventies van Brusselse hulpdiensten – 496 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Katia Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de specifieke NT2-noden van de Rand – 529 (2014-2015)	8

VRAAG OM UITLEG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de conferentie en boekvoorstelling van Laurent Louis in Kuumba – 520 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Het Vlaams-Afrikaans huis Kuumba is een interessant project. Daarover zijn we het, denk ik, allemaal eens. In hartje Matonge organiseert het huis wekelijks een hele resem activiteiten: workshops dans en muziek, concerten en jamsessies, films, debatten en zelfs taalcursussen. Mensen die Nederlands of Lingala willen leren, kunnen daar terecht. Dit zorgt voor een kruisbestuiving tussen de verschillende culturen en talen die in onze hoofdstad aanwezig zijn, en dat kunnen we enkel aanmoedigen.

Kuumba kent een zeker succes. Uit een schriftelijke vraag van mijn zeer gewaardeerde voorganger Paul Delva aan de toenmalige minister van Brussel bleek dat het aantal bezoekers steeg van 5427 in 2010 naar 7400 in 2012. Dat zijn er 2000 extra op die twee jaar. Ondertussen heeft Kuumba ook een meertalige website en een Facebookpagina. Wij kunnen ons dus op dat gebied enkel verheugen.

Wat we wel problematisch vinden, is dat op 22 november laatstleden Laurent Louis een conferentie organiseerde in Kuumba. Volgens de website van Louis werd tijdens deze conferentie de toekomst voor België en die van Afrika besproken. Dat bericht is wel verwijderd, heb ik zonet kunnen vaststellen. Dat een man die antisemitische congressen organiseerde, openlijk homofob is en een premier beschuldigt pedofiel te zijn, een podium krijgt in het door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde Kuumba, doet vragen rijzen. Des te meer omdat de extreemrechtse politicus Louis, die tijdens de conferentie voornamelijk zijn autobiografisch boek 'Debout!' kwam voorstellen, moeilijk gezien kan worden als een uithangbord van culturele uitwisseling.

Minister, was u op de hoogte van dit evenement? Zo ja, sinds wanneer? Weet u welke onderwerpen er tijdens deze conferentie aan bod kwamen? Hebt u al contact gehad met de coördinator van Kuumba? Wat is de precieze maatschappelijke taak van Kuumba? Hoe past de conferentie van Laurent Louis binnen dit takenpakket? Welke stappen zult u ondernemen om ervoor te zorgen dat in de toekomst evenementen met mogelijk schadelijke gevolgen niet meer georganiseerd worden in door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde organisaties?

Laat mij hierover duidelijk zijn: het is absoluut niet de bedoeling dat wij gaan zeggen wat de culturele programmering moet zijn van culturele instellingen. Wij vinden dat die instellingen, en de lokale en regionale niveaus, vrijheid verdienen. Maar met die vrijheid komt er ook verantwoordelijkheid. Wij vinden dat er in dit geval niet verantwoordelijk gehandeld is door een platform te geven aan Laurent Louis.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Beste Joris, mijnheer Poschet, ik zal eerst ingaan op de algemene situatie van Kuumba, het meer positieve deel van het verhaal, en dan op het incident, zoals wij het kunnen en moeten benoemen. Ik zal u meteen uitleggen waarom.

U geeft terecht aan dat het initiatief om een Vlaams-Afrikaans huis uit te bouwen in de Matongewijk zeker bestempeld mag worden als een interessant en

succesvol project. Ik vul even de cijfers aan die u hebt gegeven. In 2013 gingen de publiksaantallen verder in stijgende lijn. De eenmalige activiteiten trokken in totaal ongeveer 12.000 mensen aan. De recurrente activiteiten – dans-, kook- en taallessen en dergelijke – bereikten in totaal bijna 2000 mensen. Cafeteria en restaurant mochten ongeveer 570 mensen per week ontvangen. De gidsenwerking bereikte wekelijks ongeveer 40 personen.

Op vier jaar tijd is het bereik van Kuumba dus meer dan verdubbeld. Deze evolutie bewijst de noodzaak aan van een dergelijke laagdrempelige sociaal-culturele werkplek, aangepast aan de specificiteit van de doelgroep. De positieve evolutie lijkt zich ook in 2014 nog door te zetten. Op alle domeinen is het aantal bezoekers nog in stijgende lijn, of het nu om cursussen, activiteiten, schoolbezoeken of rondleidingen gaat: het gaat in de goede richting. Die succesvolle werking heeft ertoe geleid dat mijn voorganger beslist heeft om vzw Kuumba vanaf 2014 nominatief in te schrijven in de Vlaamse begroting. In mijn beleidsnota vermeld ik onder de operationele doelstelling 9 Kuumba bij naam, zoals u gemerkt zult hebben.

Statutair dient de vzw Kuumba in te staan voor het bevorderen van de culturele, educatieve en economische uitwisseling tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanse gemeenschappen, zowel in België als elders. Kuumba wil de link leggen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Afrikaanse gemeenschappen. Daartoe wordt ook voorzien in een ontmoetingsruimte.

Nu komen we op het vervelende gedeelte in uw vraag.

Het feit dat Kuumba op 22 november een forum gaf aan gewezen Kamerlid Laurent Louis, die – en ik wil mijn woorden – antisemiet, negationist en homofob is, is inderdaad erg ongelukkig. Ik wil dit toelichten en hierover het volgende zeggen.

Het betrof hier geen activiteit die door Kuumba werd georganiseerd, maar een zuiver receptieve activiteit waarvoor Kuumba zijn zaal verhuurde. Aangezien Kuumba slechts over één personeelslid beschikt, worden het onthaal en de zaalhuur opgevolgd en beheerd door vrijwilligers. In totaal wordt de zaal jaarlijks ongeveer 150 keer verhuurd. De zalen worden vaak op korte termijn aangevraagd. Men werkt globaal in vertrouwen. De aanvraag tot het huren van een zaal voor deze concrete activiteit werd minder dan één week voor het evenement ingediend door enkele gebruikers die regelmatig participeren aan de activiteiten van Kuumba. De aanvraag betrof "een vergadering of bijeenkomst". De naam van Laurent Louis kwam hierbij nooit ter sprake, laat staan dat de bijeenkomst de bedoeling had zijn autobiografisch boek voor te stellen. Het aangekondigde onderwerp was: 'De toekomst van België en Afrika in de context van de Nieuwe Wereldorde.'

Ik ga ervan uit dat zowel de welmenende Congolezen die Kuumba regelmatig bezoeken en die het vergaderlokaal hebben aangevraagd, als de mensen die bij Kuumba instaan voor de reserveringen, om de tuin zijn geleid. Men zit dan ook heel verveeld met het incident, laat mij dat duidelijk stellen.

Ik word hierin gesterkt door het feit dat Kuumba aangeeft dat er van de circa vijftig aanwezigen naar schatting drie vierde van de mensen van Europese oorsprong waren. Ik vermoed dat de organisatoren officieel een zogenaamd 'Afrikaans' thema zochten voor de zaalverhuur, maar intussen meer verdoken een extreemrechts publiek ronselden.

Kuumba was zich niet bewust van het opzet achter de bijeenkomst en heeft er op geen enkele wijze promotie voor gemaakt, noch via Facebook, noch via zijn website, noch via zijn nieuwsbrief. Het evenement behoort niet tot de

gesubsidieerde werking van Kuumba en past ook niet binnen het takenpakket van de organisatie, zoals omschreven in het werkingsplan dat afgestemd is met mijn diensten.

Zelf was ik ook niet op de hoogte van dit evenement. Ik weet ook niet welke onderwerpen tijdens deze activiteit aan bod zijn gekomen. We hebben het nagevraagd bij de mensen van Kuumba, maar het is onmogelijk dat de coördinator of de vrijwilligers van Kuumba op alle 150 activiteiten waarvoor de lokalen verhuurd worden, van begin tot einde aanwezig zijn. Het spreekt vanzelf dat de infrastructuur op geen enkele manier mag worden gebruikt voor de verspreiding van haat- of discriminerende boodschappen. We zullen daarom aan Kuumba vragen om oplettender en waakzamer om te gaan met de zaalverhuur, zeker voor publieksgerichte activiteiten.

Ik benadruk nogmaals dat zij met de middelen die ze van ons krijgen, iets meer dan 100.000 euro, één personeelslid actief hebben. De rest wordt door vrijwilligers geschraagd. Dat is op zich een waardevolle en goede zaak. We moeten dat allemaal in die context proberen te bekijken.

Wat mij betreft, staat noch de werking in haar geheel, noch het aspect zaalverhuur aan initiatiefnemers uit de Afrikaanse gemeenschappen ter discussie. We mogen stellen dat de Afrikaanse gemeenschap in de hoofdstad niet beschikt over voldoende repetitie- en vergaderruimte. Kuumba is in dat opzicht bekend terrein voor de doelgroep. Het is een huis dat ze kennen en dat stimuleert tot actie en participatie in het kader van een actief en welbewust pluralisme. Kuumba wil een instrument zijn en blijven voor toenadering en voor een beter begrip tussen de gemeenschappen. Als de organisatie niet misleid was, had deze activiteit zeker niet plaatsgevonden.

Ik concludeer, wellicht samen met u, dat we het kind niet met het badwater mogen weggooien. We hebben Kuumba verzocht om bij de zaalverhuur meer aandacht te besteden aan de risico's die verbonden zijn voor evenementen die door externen worden georganiseerd, maar het is zeker niet zo dat de globale werking van Kuumba hierdoor in vraag kan of mag worden gesteld.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw zeer heldere antwoord. Het is een geruststelling dat u al contact hebt opgenomen met Kuumba. Het is ook een geruststelling dat het om een receptieve activiteit ging, die geen deel uitmaakte van een eigen activiteitscyclus. Ik ben blij dat u nog eens de vraag hebt gesteld om oplettender te zijn bij het toekennen van activiteiten, maar ik begrijp ook dat je van vrijwilligers niet altijd dezelfde tijdsbesteding kunt verwachten als van professionele medewerkers. Bedankt voor uw antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de maatregel van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om de gemeenten uit de Vlaamse Rand voortaan te laten betalen voor interventies van Brusselse hulpdiensten – 496 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, wij hebben in onze gemeente net een speciale gemeenteraadszitting gehad over de brandweer, en ik heb gezien dat nog gemeenten in de Vlaamse Rand met de brandweer bezig zijn. Dan is het des te pijnlijker dat een Brusselse excellentie het een paar weken geleden nodig achtte om nog wat extra commotie te veroorzaken.

Gemeenten uit de Vlaamse Rand rond Brussel zullen voortaan moeten betalen als de Brusselse Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp opgeroepen wordt om een interventie te doen op hun grondgebied. Dat was in elk geval de boodschap van de bevoegde Brusselse staatssecretaris Cécile Jodogne op woensdag 19 november. Vanaf 1 januari 2015 zouden de interventies gefactureerd worden aan de gemeenten waar de interventies plaatsvinden.

Ik vermoed dat er wettelijk wel een aantal mogelijkheden zijn voor zo'n doorrekening, hoewel ik op het terrein ook andere stemmen hoor die dat betwijfelen. Wat in elk geval wettelijk geregeld is, is de procedure die bepaalt welke hulpdienst moet reageren op een noodoproep. Het principe van de snelste adequate hulp moet worden toegepast. Het zijn dus niet de gemeenten of de burgers of de brandweezerzones zelf die mogen beslissen welke hulpverlening wordt ingeschakeld bij noodoproepen. Daar bestaat een centrale dispatching voor.

Het kan niet de bedoeling zijn dat we, in het licht van de hele brandweershervorming en de toekomst van de brandweer, nog extra administratieve en financiële lasten gaan opleggen doordat men constant moet kijken wie de factuur van een interventie moet betalen en vanwaar de hulp kwam. Ik vond het dan ook een verkeerd signaal van de bevoegde minister, om dat zo via de pers te brengen op een moment dat 90 procent van de gemeenten van de Vlaamse Rand net vernomen heeft dat ze de komende jaren een grotere bijdrage dienen te leveren voor de brandweer.

Ik merk trouwens op dat de bevoegde minister ook nogal schamper deed over de inspanningen die de afgelopen jaren in de Rand zouden zijn geleverd voor brandbestrijding en investeringen in brandweer. Waar de Brusselse minister bovendien helemaal aan voorbijgaat, is het feit dat ook de korpsen van Halle, Zaventem, Vilvoorde en Asse geregeld bijspringen als het aan de andere kant van de gewestgrens brandt en hun collega's van Brussel extra hulp nodig hebben. Ik vind dat, voor alle duidelijkheid, een zeer goed principe. Het zou maar al te gek zijn dat, als er langs een van de twee kanten van de gewestgrens problemen zijn, men aan de andere kant hulp zou weigeren.

Minister, hebt u of heeft een collega van u binnen de Vlaamse Regering voorafgaand aan of sinds de bekendmaking overleg of contact gehad met uw Brusselse collega over deze maatregel? Zo ja, wat was het resultaat van dat overleg? Zo neen, bent u van plan om dit aan te kaarten en het eventueel te bespreken met de federale minister van Binnenlandse Zaken, die de overkoepelende bevoegdheid heeft voor hulp- en noodinterventies?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik was ook enigszins geschrokken door die eenzijdige communicatie en het op de helling zetten van de interregionale solidariteit, zoals die ook elders bestaat. Er bestaan bijvoorbeeld ook samenwerkingsverbanden over provinciegrenzen heen. Ik zit zelf ook in een samenwerkingslogica met Brussel.

Er heeft geen overleg plaatsgevonden. Dit is ook geen bevoegdheid voor de Vlaamse Regering. De federale overheid is bevoegd voor de organisatie van de brandweer en de lokale overheden zijn bevoegd voor de gemeentelijke en

gewestelijke brandweerdiensten, zoals ook vervat zit in de wet op de civiele bescherming.

Ik heb gelezen wat de federale minister van Binnenlandse Zaken daarop heeft geantwoord in de Kamer. Hij verwees ernaar dat in het kader van de nieuwe zones, die zich vanaf januari 2015 aandienen, nieuwe samenwerkingsovereenkomsten kunnen worden afgesloten en afspraken gemaakt. Dat veronderstelt wel enig wederzijds overleg en overeenkomst met meer dan één partij. Ik heb in dezen wel geen bevoegdheid. Ik noteer dat antwoord van de Federale Regering.

Overleg over de maatregel van de Brusselse staatssecretaris met betrekking tot betalende interventies zal dus ook het best op lokaal niveau worden georganiseerd. Ik ga ervan uit dat men desgevallend ook federaal kan optreden als dat niet naar behoren verloopt.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, het klopt dat het federale materie is, maar gezien de specificiteit van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waar de brandweer niet op gemeentelijk vlak is georganiseerd maar historisch op gewestelijk vlak, vroeg ik me af of het mogelijk zou zijn dat de gemeenten van de Vlaamse Rand u als hun minister bevoegd voor de Vlaamse Rand, wel eens nodig zouden kunnen hebben om dat gesprek wat op gelijke voet te brengen, mocht het niet van brandweerzone naar brandweerzone op te lossen zijn.

Ik noteer dat u zelf ook wel wat verbaasd was over de eenzijdige communicatie. Mocht de gelegenheid zich voordoen en mochten de problemen zich op het terrein voordoen, dan ga ik er toch wel van uit dat u zich informeert bij uw federale collega van Binnenlandse Zaken en dat u, mocht het nodig zijn, als vertegenwoordiger van onze streek wel een duit in het zakje zult doen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat Brussel betreft, is het inderdaad een restant van de agglomeratiebevoegdheid van destijds waarbij die bevoegdheden niet zijn overgedragen naar de gemeenten maar naar het gewest. Als u denkt dat ik ter zake een faciliterende rol kan spelen in het overleg met de betrokken staatssecretaris, wil ik altijd ter beschikking staan om die faciliterende rol te spelen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): In aansluiting bij de laatste opmerking van collega De Ro kan ik alvast meegeven dat burgemeesters die momenteel verzameld zitten in hun prezone, uiteraard die materie ook al hebben bekeken. Er wordt afgewacht tot de nieuwe zonevorming van 1 januari 2015 een feit is om dan die problematiek te bekijken. Het is inderdaad een problematiek die niet enkel geldt voor Brusselse gemeenten naar de Rand en omgekeerd, maar die eigenlijk ook speelt bijvoorbeeld wat Vlaams-Brabant betreft met grensgebieden van Oost-Vlaanderen inzake interventies links en rechts en hoe die onderling moeten worden gefactureerd. Het standpunt is om dat niet te beginnen factureren, maar in het kader van een historische solidariteit die interventies te blijven doen. Dat zou eigenlijk op dezelfde manier moeten blijven gebeuren tussen het stuk van de Rand en de Brusselse gemeenten. Ik neem aan dat er wel een initiatief zal komen na 1 januari 2015.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Katia Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de specifieke NT2-noden van de Rand – 529 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): De provincie Vlaams-Brabant liet recent een studie uitvoeren naar de instroom van anderstaligen in de Vlaamse Rand. De studie peilde naar het profiel van de nieuwkomers en naar hun behoeften. Uit de studie blijkt alleszins dat de instroom in de Vlaamse Rand momenteel gekenmerkt wordt door een enorme diversiteit: niet minder dan 46 verschillende thuistalen werden onder de respondenten opgetekend.

Deze grote diversiteit brengt tal van uitdagingen met zich mee op zo goed als alle beleidsdomeinen, maar zeker ook op het vlak van taalbeleid. Een van de cruciale uitdagingen betreft de motivatie van de nieuwkomers om de Nederlandse taal te leren als de lingua franca, en dat is een goede zaak. Het wijst ook op het succes van het gevoerde taalbeleid dat momenteel wordt gevoerd, en zeker ook de inspanningen van de vzw 'de Rand' op het vlak van taalpromotie, onder andere via de RandKrant.

Uit de studie blijkt dat de bereidheid zeer groot is en dat nieuwe inwoners zich heel erg bewust zijn van het belang om Nederlands te kennen. Hun motivatie is zeer groot. 66 procent van de ondervraagden volgde al een cursus Nederlands en van degenen die nog geen cursus Nederlands volgden, staat 80 procent te popelen om daaraan te beginnen. Dat is een bijzonder positieve vaststelling.

De motivatie van die mensen staat eigenlijk in contrast met de beleidskeuzes die de Vlaamse Regering momenteel maakt. Ik denk in de eerste plaats aan het feit dat de besparingen bij vzw 'de Rand' de taalpromotiefunctie een knauw geven. Anderzijds zien we dat heel gemotiveerde mensen momenteel maanden moeten wachten, vaak zes maanden, of zich heel ver moeten verplaatsen om aan die cursussen deel te nemen. Om die tekortkomingen weg te werken, moeten we een integraal en domeinoverschrijdend beleid voeren waarin de gemeenten een centrale rol kunnen vervullen.

Minister, gezien de hele context van besparingen, ook op deze terreinen, heb ik volgende vragen. Hoe gaat u voorkomen dat de taalpromotie aan kwaliteit zal inboeten in het licht van de besparingen?

Zult u de taalpromotie, zoals de studie aanbeveelt, verder differentiëren en ruimte bieden om, bijvoorbeeld, meer vrijetijdsactiviteiten aan bod te laten komen?

Hoe zult u er, in samenspraak met minister Homans, concreet voor zorgen dat nieuwkomers in de Vlaamse Rand optimaal worden toegeleid naar de organisaties die zich voor de integratie van nieuwkomers inzetten?

Op welke wijze plant u overleg met de bevoegde ministers om, conform de aanbevelingen in de studie, in te zetten op een uitgebreid aanbod van cursussen Nederlands op de werkvloer en in het onderwijs in de Vlaamse Rand? Hoe wilt u dit concreet gestalten?

Bent u ervoor gewonnen om het NT2-aanbod, conform de resultaten van de studie, in overleg met andere leden van de Vlaamse Regering te differentiëren en geografisch meer te spreiden? Hoe wilt u dat concreet aanpakken?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, ik wil me hier graag bij aansluiten. Volgens mij betreft het een belangrijk thema, dat trouwens in de beleidsnota aan bod komt. Ik vraag me af of we naar aanleiding van deze vraag om uitleg het verschil tussen de numerieke nood aan NT2-opleidingen in de Vlaamse Rand en het huidig aanbod zullen vernemen.

Mevrouw Segers, u hebt het geografisch aspect aangehaald. Het is inderdaad niet onbelangrijk dat mensen dit redelijk dicht bij huis kunnen volgen. Kunnen we op basis van deze cijfers evenwel stellen dat er echt een nood is aan een verhoogd aantal NT2-opleidingen? Ik stel deze vraag omdat ik nog een onderliggende vraag wil stellen.

Er zijn ook andere trajecten. Zo volgen, bijvoorbeeld, mensen een individuele beroepsopleiding met taalondersteuning (IBOT) van de VDAB op de werkvloer. Het aanbod is bescheiden. Voor zover ik weet, gaat het maar om een honderdtal mensen die binnen hun individueel traject Nederlands op de werkvloer leren. Dit zou voor een aantal mensen misschien wel een betere oplossing zijn dan een meer schoolse omgeving om Nederlands te leren.

Minister, zult u er, samen met de minister van Werk, over waken of die combinatie en die juiste afstemming er echt komt? Zeker in een regio als de Vlaamse Rand, waar veel bedrijven constant werknemers zoeken en waar de taal de belangrijkste factor is waarom mensen geen werk vinden, moeten we die match maken. Er moeten bruggen tussen de verschillende bevoegdheden van de Vlaamse overheid worden gebouwd.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, ik wil me in mijn antwoord natuurlijk tot mijn eigen bevoegdheden beperken. Misschien kom ik straks nog even op de bevoegdheden van minister Homans of van minister Muyters terug.

Wat het bestaande aanbod inzake taalpromotie en de geleverde ondersteuning in de Vlaamse Rand betreft, moeten we ons volgens mij geen zorgen maken om het behoud van de kwaliteit. Dat zit volgens mij wel goed.

Sinds 2006 vervult vzw 'de Rand' op het vlak van de taalpromotie een specifieke rol. Het is belangrijk dat de vzw vooral vraaggestuurd werkt. We spitsen ons toe op de ontwikkeling van modellen, methodieken en instrumenten om de taalpromotie uit te voeren. We focussen hierbij, net zoals de studie aantoonde, op de vrije tijd. Het belangrijkste punt dat in de studie naar voren komt, is immers dat de motivatie en de vrije keuze essentiële en kritische succesfactoren vormen om vooruitgang te boeken.

In dit licht heeft vzw 'de Rand' een heel arsenaal aan projecten en acties ontwikkeld. De voorbeelden zijn gekend. Er zijn pictogrammenboekjes. Er is het project 'Bijt in je vrije tijd', dat de cursisten Nederlands in contact met het Vlaams verenigingsleven brengt. De taalstimulering in sportclubs en op speelpleinen worden ondersteund, onder meer met het project Taalspeler. Er zijn modellen voor taalstages en taalateliers voor kinderen. Er zijn campagnes met de titel 'Oefen hier je Nederlands'. Er is de 'Week van de anderstalige klant'. Er zijn theaterproducties. Er is het Café Combinne. Er is het e-zine Taalblad. Er is een onthaalboekje dat aan de gemeentelijke loketten aan anderstalige nieuwkomers kan worden gegeven. Volgens de studie speelt dit element immers een belangrijke rol. Het eerste contact aan het loket blijft bij.

Voor de ontwikkeling van al dat materiaal en al die methodieken ondersteunt de vzw steeds initiatieven en vragen op het terrein. Er wordt altijd vraaggestuurd gewerkt. De bestaande initiatieven van gemeentelijke integratiediensten en van het middenveld worden ondersteund. De vzw zorgt voor ondersteuning en voor facilitering.

Er is bij vzw 'de Rand' een besparing aan de gang. We hebben hierover al discussies gevoerd. Het is echter belangrijk te weten dat niet wordt bespaard op de inzet van het personeel, dat de initiatieven van de gemeentelijke integratiediensten en van de verenigingen ondersteunt. Er zal geen nadelig effect op de ondersteuning zijn.

De bestaande samenwerkingsverbanden worden gestimuleerd om te verzelfstandigen. Dat gebeurt al concreet. Het e-zine Taalblad zal deels worden gecommmercialiseerd en Taalspeler zal in de Vlaamse Dienst Speelpleinwerking worden ingebed. Dat loopt goed.

Mevrouw Segers, u hebt een differentiatie van de taalpromotie gevraagd. Aangezien het aanbod dat we verzorgen vraaggestuurd is, wordt de differentiatie vanop het terrein gevraagd. Wij komen hieraan tegemoet.

U hebt me tevens gevraagd met minister Homans te overleggen over een optimale toeleiding van de nieuwkomers naar de organisaties die zich voor de integratie inzetten. We ontwerpen een samenwerkingsakkoord. Het nieuwe Agentschap Integratie en Inburgering zal zich met de taalpromotie in heel Vlaanderen bezighouden. Dat belet ons natuurlijk niet om de specificiteit van de situatie in de Vlaamse Rand met behulp van vzw 'de Rand' te laten bestaan. In functie daarvan zullen vzw 'de Rand' en het nieuw agentschap een samenwerkingsovereenkomst sluiten.

In dat kader en in de ruimere context wijs ik op de samenwerking met de ministers Homans en Muylers, die vervat zit in de beleidsnota, als het gaat over werkplekklere bijvoorbeeld, en ook met minister Crevits, in functie van de uitrol van de beleidsnota en in functie van de punten die worden aangehaald in de studie waarnaar u verwijst.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Dank u, minister, voor uw antwoord. Het behoud van de kwaliteit is niet het issue. Op dat vlak wordt er momenteel goed werk verricht. Mijn punt is dat er momenteel een echte mismatch bestaat tussen enerzijds zowel de behoeften en de motivatie van de nieuwkomers als de verwachtingen van de Vlaamse overheid, denk aan de resultaatsverbintenis voor een sociale woning, en anderzijds de besparingen die worden doorgevoerd. Het feit is dat er nu al wachtlijsten zijn. Mensen moeten vaak zes maanden wachten. De lessen vinden ook plaats op een plek die moeilijk te bereiken is.

Heel concreet: onlangs werd ik in Liedekerke aangesproken door een Italiaanse vrouw, een alleenstaande moeder van twee kinderen, die wacht op een sociale woning. Ze wil Nederlands leren, maar daarvoor moet ze zich naar Asse verplaatsen met de bus, en de les start om acht uur. Het is onmogelijk om de kinderen af te zetten op school voor zeven uur. Het lukt haar niet, toch moet ze Nederlands leren als ze een sociale woning wil. Daar gaat het om: hoe kunnen we inzetten op het versterken van de initiatieven?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Zo dadelijk krijgen we cijfers over de taal in de Rand. Hoe meer we weten, hoe beter ook de lokale initiatiefnemers kunnen

werken. Mevrouw Segers geeft één case. Het is belangrijk te weten waar de behoeften zich bevinden en welke behoeften waar zitten. Ik benadruk het belang van de cijfers, zodat de mensen die op het terrein de taallessen Nederlands organiseren, dat beter kunnen doen op maat van de gebruikers. Het parlement kan aandringen op zo goed mogelijke cijfers. En dan moet je de verantwoordelijkheid leggen waar ze ligt: bij de organisaties.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik verwijs naar de discussie gisteren in de commissie Binnenlands Bestuur, waar de beleidsbrief Inburgering wordt besproken. Gisteren pas hebben de commissieleden hun vragen kunnen stellen en pas na het kerstverlof komen de antwoorden. Die thematiek zit erin, meer bepaald de vernieuwende aanpak. De Huizen van het Nederlands worden ingekanteld in het Agentschap Integratie en Inburgering. Dat zal wel iets veranderen voor het afstemmen van vraag en aanbod. Het is wachten op de details van de minister. Uiteraard zijn die bezorgdheden meegegeven en zitten ze duidelijk vervat in de beleidsnota. De oplossing wordt de komende weken en maanden duidelijk. Het spreekt voor zich dat de opmerkingen terecht zijn. Die zullen we in deze commissie en in de commissie Inburgering opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.